

Întâlnire cu fratele Frank

11 august 2012, Chicago

Cu siguranță, aceasta este o zi deosebită. Tuturor vi s-a spus bun venit. Scopul principal este să se înregistreze ceea ce va fi spus astăzi, pentru toți ascultătorii, fie că aceștia sunt din această țară, din Canada, sau din oricare altă țară în care va fi auzită această predică.

Îi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu că trăim acum. Acesta este timpul cel mai important din istoria omenirii. La prima venire a Domnului nostru, a fost o generație care a văzut împlinite făgăduințele pentru timpul acela. Acum, noi suntem generația care trăiește chiar înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos. La prima venire a Domnului a fost important să fie cunoscute făgăduințele care aveau legătură cu aceasta.

Versetul pe care doresc să bazez ceea ce voi spune este 2 Cor. 1.20: *„Pentru că toate făgăduințele lui Dumnezeu, în El sunt Da și în El Amin, spre slava lui Dumnezeu, prin noi”* [traducerea King James]. Credința autentică se încrede în făgăduințele lui Dumnezeu. Rom. 4 spune că Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i-a fost socotit ca neprihănire. Când L-a crezut El pe Dumnezeu? În momentul când Domnul Dumnezeu l-a vizitat, i-a vorbit, I-au fost spălate picioarele, a mâncat și a băut cu Avraam, făgăduindu-i că „de acum într-un an, soția ta Sara, va avea un fiu”. Ea avea 90 de ani, Avraam avea 100 de ani, cum se putea întâmpla? Dar dacă citiți în Romani, se spune că Avraam nu s-a îndoit, prin necredință; nu! El a crezut că Dumnezeu va face tot ceea ce a făgăduit. Dumnezeu Și-a asumat responsabilitatea de a împlini fiecare făgăduință pe care a făcut-o în Cuvântul Său.

La prima venire a lui Hristos, s-au împlinit două făgăduințe importante, prin premergător: Isa. 40.3 spune „un glas strigă în pustie: pregătiți calea Domnului; neteziți căile Dumnezeului nostru”. Aceasta s-a spus cu circa 800 de ani înainte ca această făgăduință să se îplinească. În Mal. 3.1, Domnul a spus: „Îmi voi trimite solul

înaintea Feței Mele, ca să-Mi pregătească calea înaintea Mea”. Când s-a împlinit vremea, îngerul Gabriel a coborât din cer – Luca 1 de la v. 11 – i-a vorbit lui Zaharia, i-a dat făgăduința că soția lui, Elisabeta, va avea un fiu și acesta va merge înaintea Domnului în duhul și puterea lui Ilie, pentru a pregăti calea Domnului. În Mat. 11, Domnul nostru a confirmat că slujba lui Ioan Botezătorul este împlinirea a ceea ce a făgăduit Domnul Dumnezeu în Vechiul Testament. În Marcu 1.1-3, sunt amintite cele două versete din Vechiul Testament: Isa. 40 și Mal. 3. Ceea ce vreau să spun astăzi celor prezenți și celor ce vor asculta înregistrarea, este că Dumnezeu are un plan de mântuire. Și noi trebuie să cunoaștem planul lui Dumnezeu și trebuie să ne potrivim în planul lui Dumnezeu, în voia lui Dumnezeu, în căile lui Dumnezeu. Noi nu putem să ajungem în slavă pe propriile noastre căi, cu propriile noastre învățături... Este imposibil! Domnul nostru a spus: „dacă credeți în Mine, cum zice Scriptura” – nu cum zice o biserică, nu cum zice o confesiune religioasă, nu cum zice vreo persoană așa zis importantă, ci așa cum zice Scriptura. Este atât de important să crezi Cuvântul original al lui Dumnezeu, din copertă în copertă... și să nu accepți vreodată o răstălmăcire, ci să te întorci la Cuvântul lui Dumnezeu.

La prima venire a lui Hristos, s-au împlinit peste 100 de profeții din Vechiul Testament. Totul a fost scris și a devenit o realitate; nașterea Mântuitorului nostru: cum spune în Vechiul Testament, unde va fi El născut, cum va fi slujba Lui, suferințele Lui, moartea Lui. O puteți citi în tot Vechiul Testament. Și conform Luca 24, când totul s-a încheiat și Domnul a înviat, El Și-a adunat ucenicii, 40 de zile, împărțându-le Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi le-a deschis înțelegerea ca să cunoască ce spune Scriptura, ce a spus Dumnezeu prin Moise, în Psalmi, în proroci... ca ei să înțeleagă că „aceasta este împlinirea tuturor făgăduințelor lui Dumnezeu din Vechiul Testament”.

Dar, trecând acum la punctul cel mai trist, oamenii au așteptat de la prima făgăduință dată în Gen. 3.15, când Domnul nostru a spus că sămânța lui Dumnezeu va veni prin femeie ca să zdrobească capul șarpelui, până la ultima făgăduință din Vechiul Testament, că El va veni la Templul Său cel sfânt... Toate făgăduințele, fie din Psalm 22 sau Isa. 33, oriunde s-au găsit în Vechiul Testament, tot ceea ce s-a

referit la prima venire a Domnului, s-au împlinit. Dar partea tristă este că au venit și au trecut patru mii de ani și când a venit Domnul, Scriptura spune în Ioan 1 că El a venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. Își aveau slujbele lor, jertfele, cântau cântările, păzeau sabatul – totul părea în ordine. Dar era doar o ordine religioasă, nu era ordinea divină, nu era ordinea lui Dumnezeu. Apoi, conform Luca 19, Domnul nostru a mers pe muntele Măslinilor, S-a uitat peste Ierusalim și a început să plângă cu amar. Citiți de la v. 41. „*De câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi și n-ai vrut!*” [Luca 13:34]. Apoi, El a pronunțat judecata. Dacă noi nu recunoaștem ziua cercetării din partea lui Dumnezeu, nu va mai rămâne decât judecata.

Acum, în ceea ce privește a doua venire a lui Hristos, mulți o cred, mulți predică despre ea; dar care sunt făgăduințele lui Dumnezeu care trebuie să se împlinească înaintea revenirii Domnului nostru? În Ioan 14.1-3, Domnul nostru a spus: „Mă duc să vă pregătesc locul. Apoi voi reveni și vă voi lua să fiți unde sunt și Eu”. Aceasta este o făgăduință și se va împlini cu copiii făgăduinței.

Dacă v-aș împărtăși astăzi importanța făgăduințelor lui Dumnezeu... Repet: credința autentică se încrede în Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu. Dacă nu aveți o făgăduință, aveți o închipuire religioasă. Aveți nevoie de o făgăduință în care să se încreadă credința voastră – cum a fost în cazul lui Avraam.

A doua venire a lui Hristos va fi o realitate. Și înaintea acesteia, trebuie să aibă loc o reșezare a adevăratei Biserici a lui Isus Hristos. Acum avem multe, multe confesiuni religioase – chiar în cadrul creștinismului, până la confesiunile Evangheliei depline și predicatori care vorbesc despre timpul sfârșitului... Și noi credem că trăim în timpul sfârșitului. Dar care sunt făgăduințele pentru Biserică? Care sunt făgăduințele pentru Israel? Care sunt făgăduințele, în general, care se împlinesc acum? Citiți în Mat. 24, Marcu 13, Luca 21, unde Domnul nostru a vorbit, în general, despre lucrurile care se vor întâmpla înaintea revenirii Sale: războaie și vești de războaie, cutremure și toate aceste catastrofe care vor veni asupra națiunilor. Dar după aceea El a făcut o afirmație foarte importantă: „Învățați de la smochin”. Este o parabolă, dar este o realitate; este o împlinire a Scripturii, în timpul nostru.

Deja din Vechiul Testament, în Osea 9.10, Dumnezeu a asemănat Israelul cu smochinul. Și după ce a vorbit despre această generație, Domnul a spus că înainte de a reveni El, Israelul va reveni în țara făgăduită. Ei s-au întors din 150 de țări și în 1948, după două mii de ani, a fost anunțat statul Israel – când Ben Gurion, născut în Rusia, a emigrat în Israel și a anunțat oficial [înființarea] statului Israel.

Domnul nostru a spus de trei ori: „când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, atunci știți...” – nu „visați”, nu „presupuneți”, ci „știți”, aveți siguranță divină, știți că aceasta este generația despre care a spus Domnul nostru că nu va trece până nu se vor împlini toate aceste lucruri. Și El a spus: „priviți în sus, căci răscumpărarea voastră se apropie”.

De ce s-a întors Israelul în țara făgăduită? Pentru că atunci când Domnul li Se va descoperi, aceasta nu se va întâmpla în Chicago, în New York – se va întâmpla în Ierusalim, în Israel. Dar ei trebuie să se întoarcă din toate țările, în țara făgăduită, pentru a avea parte de împlinirea făgăduințelor date lor.

În același fel noi, ca și credincioși în Hristos, din toate națiunile... și apropo, când Domnul Dumnezeu l-a vizitat prima dată pe Avraam, conform Gen. 12, i-a făgăduit că toate națiunile vor fi binecuvântate. Dacă citiți în Gal. 3, toate națiunile sunt binecuvântate în Isus Hristos, Domnul nostru.

Eu sunt foarte bucuros să spun că Dumnezeu mi-a dat privilegiul nu doar ca să trăiesc acum, ci să ajung să înțeleg făgăduința dată nouă. Și vă rog să înțelegeți: noi trebuie să fim în făgăduința pentru acest timp, ca să avem parte de ceea ce face Dumnezeu acum. Noi nu sărbătorim creștinismul, nu avem nevoie de muzică pentru a dansa, nu avem nevoie ca oamenii să cadă pe spate. Apropo, toți oamenii lui Dumnezeu au căzut cu fața la pământ – toți, toți, fiecare om al lui Dumnezeu a căzut întotdeauna cu fața la pământ, niciodată pe spate, nici măcar o dată.

Este atât de important ca noi să cunoaștem făgăduințele pentru timpul acesta. Și cea dintâi dintre ele se află în Vechiul Testament și este confirmată în Noul Testament: în prorocul Mal. 4, Domnul nostru a făgăduit: „Vi-l voi trimite pe Ilie înainte venirii zilei celei mari și

înfricoșate a Domnului” pentru a întoarce inimile la Dumnezeu. Și dacă citiți Mat. 17, este pur și simplu minunat: pe muntele schimbării la Față, au fost cei trei ucenici împreună cu Domnul, s-au arătat Moise și Ilie iar Petru a spus: „Este bine să fim aici, hai să facem trei colibe”... Acela a fost momentul când s-a auzit glasul: „Acesta este Fiul meu Preaiubit, de El să ascultați”. În Mat. 3.17, când El a fost botezat, [s-a spus:] „Acesta este Fiul Meu cel Preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea”. Dar în Mat. 17 [s-a spus:] „Acesta este Fiul Meu cel Preaiubit, de El să ascultați”. Este atât de important nu doar să crezi în Isus Hristos, ca Mântuitor al tău, ci să crezi Cuvântul Său, să te supui Cuvântului Său. Și acolo, în Mat. 17.10, Domnul nostru a dat răspunsul la întrebarea „De ce spun cărturarii că trebuie să vină, mai întâi, Ilie?” Și răspunsul Său a fost – sau este – în v. 10: „Adevărat vă spun că Ilie va veni mai întâi și va așeza din nou toate lucrurile”. De asemenea, în Mar. 9.12. Apoi, Domnul nostru a confirmat slujba lui Ioan Botezătorul, care a venit în duhul și puterea lui Ilie, ca să pregătească calea Domnului. O promisiune s-a împlinit atunci, iar cealaltă s-a împlinit în timpul nostru.

Acum vă rog, rețineți, trebuie să luați toate versetele, chiar și Fapte 3 de la v. 17, [unde scrie că] Dumnezeu va trimite vremuri de înviore, din prezența Domnului și apoi spune că Hristos va rămânea în cer până la vremea așezării din nou a tuturor lucrurilor. Exact așa cum prorocul Ilie a luat cele 12 pietre, conform celor 12 seminții și a rezidit altarul Domnului și a pus jertfa pe altar și a turnat apa peste jertfă, apoi s-a rugat: „Să se știe astăzi că Tu ești singurul Dumnezeu adevărat, că eu sunt slujitorul Tău și am făcut toate acestea conform Cuvântului Tău”. Și acela a fost momentul în care s-a împlinit Scriptura, 1 Regi 18.37, că Domnul le-a întors inimile de la preoții lui Baal, de la preoții Astarteei, din toate aceste direcții înapoi la Dumnezeu. Acesta este scopul slujbei de acum, dinaintea revenirii lui Hristos. În aceasta nu este implicată politica, ci doar adevăratul Cuvânt al Dumnezeului nostru, din vremea noastră.

Ca să fiu sincer, dacă eu nu aș putea să împărtășesc cu voi ceea ce a făcut Dumnezeu spre a-Și confirma Cuvântul, spre a-Și împlini făgăduința Sa, de ce aș fi aici? Să fiu aici doar ca să țin un serviciu religios? Servicii religioase aveți din vechime, nu aveți nevoie de nimeni care să vină și să țină un serviciu religios. Noi suntem adunați

aici, în Numele Domnului Isus Hristos, iar eu sunt aici ca să vă spun adevărul. Așa cum Ioan Botezătorul a putut să spună: „Cel ce m-a trimis, mi-a spus «Acela peste care vei vedea Duhul Sfânt coborându-se, este!»” – Ioan 1 – în același fel, iubiților, vă rog să nu vă simțiți ofenșați, dar pe 11 iunie 1933, când fratele William Branham boteza în râul Ohio, (în urma primei sale campanii de evanghelizare în cort – fusese ordonat de dr. Davis într-o biserică baptistă, dar după aceea, în viața lui a avut loc o chemare specială, iar pe 11 iunie 1933 – când era pe cale să boteze a șaptesprezecea persoană), circa patru mii de oameni erau pe malurile râului Ohio ca să vadă botezul, Lumina supranaturală, vizibilă pentru toți cei prezenți, a coborât din cer și din acea Lumină supranaturală glasul a spus aceste cuvinte: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Mulți au leșinat, mulți au îngenunchiat să se roage... În aprilie 1966, în Jeffersonville, Indiana, eu am întâlnit oameni care au fost de față pe 11 iunie 1933 când s-a întâmplat acest lucru.

Și, iubiților, în timpul vieții mele am avut privilegiul de a-l cunoaște personal pe acest om al lui Dumnezeu, în adunări din Germania, din SUA, la aceeași masă cu el, în aceeași mașină cu el – am fost martor ocular. Pot spune ca apostolul Petru și ca Ioan: „ceea ce au văzut ochii noștri și au auzit urechile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, aceea vă împărtășim și vouă”. Eu L-am văzut pe Isus Hristos ca Același ieri și azi și în veci. Am fost prezent în adunări când s-a întâmplat supranaturalul. Când fratele Branham a venit în Germania, desigur că el nu știa niciun cuvânt în limba germană, dar în rândul de rugăciune erau între 20-25 de oameni, în fiecare adunare, iar Dumnezeu i-a arătat lui în viziune cine este persoana, de unde vine, de ce suferă... Vă puteți închipui? Apoi s-a referit la Ioan 5.19-20: „Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, ci ceea ce vede pe Tatăl făcând, aceea face și Fiul”. El s-a referit la slujba pe care a avut-o Domnul nostru ca Fiu al omului: în Ioan 1 El i-a spus lui Natanael: „Înainte de a te chema Filip, te-am văzut sub copac”. Domnul și Mântuitorul nostru a trebuit să fie un proroc, pentru că Moise a spus în Deuteronom 18: „Dumnezeu va ridica dintre frații tăi, un proroc ca mine”. Deci slujba Domnului nostru avea acest aspect profetic. EL i-a putut spune femeii de la fântână: „Cinci bărbați ai avut; cel pe care-l ai

acum nu este bărbatul tău”. El a putut spune: „Mergeți în localitate și veți întâlni un om care duce apă. Spuneți-i: «În casa ta va ține Paștele, Învățătorul»”. Acela a fost semnul vizibil al lui Mesia, în timpul acela. Și acest semn al lui Mesia, Domnul nostru l-a făcut doar înaintea evreilor și a samaritenilor, niciodată înaintea națiunilor”. Și în Mat. 10 Domnul nostru chiar a spus: „Mergeți la oile pierdute ale casei lui Israel, nu mergeți la națiuni”. Vremea noastră încă nu sosise. Dar după înviere, Domnul nostru a spus: „Mergeți – mergeți – în toate națiunile, predicați Evanghelia și botezați-le”.

În planul lui Dumnezeu există o ordine divină. Așa că noi înțelegem că înaintea revenirii lui Hristos, toate lucrurile trebuie readuse la starea în care au fost la început: o credință, un Domn, un botez. Totul reasestat!

În timpul acesta oamenii se întorc la orice decizie luată la conciliul de la Niceea, în 325, sau la conciliul de la Calcedon, în 381, sau la conciliul de la Efes, în 431. Dar noi ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu, în fiecare învățătură: despre Dumnezeire, despre botezul în apă, despre Cina Domnului – noi ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu.

Și vă rog să înțelegeți corect următoarea afirmație: din 1949 eu am participat la adunări internaționale, în care erau prezenți americani sau oameni din alte națiuni. Îi cunosc personal pe toți acești oameni pe care s-ar putea să-i cunoașteți și voi. Dar, ca să fiu sincer, ei toți au rămas în confesiunile lor religioase, în învățăturile lor și încă își zidesc propriile împărății în Împărăția lui Dumnezeu. Dar a existat un bărbat a cărui slujbă, învățătură apostolică și profetică, a putut fi comparată cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Cum am încercat să spun, când fratele Branham a venit în Germania, a putut să spună: „Soră, tu ești din Hamburg. Ești asistentă medicală într-un spital. Miercură trecută ai mers în camera ta, ai deschis fereastra, te-ai uitat spre parc și te-ai rugat: «Doamne, îngăduie-mi să fiu în adunări la Karlsruhe, când vine slujitorul Tău»”. Domnul i-a arătat câte o viziune pentru fiecare persoană din rândul de rugăciune. Cei născuți orbi și-au primit vederea, paralizații au fost vindecați, oamenii și-au luat târgile și au plecat: eu am văzut-o!

Și din prima adunare din august 1955, am avut o singură dorință: să știu ce crede acest om al lui Dumnezeu, ce învață, cum botează, pentru că am văzut că Dumnezeu era cu el și atâta știam și eu, că nimeni nu poate să facă aceste lucruri dacă Dumnezeu n-ar fi cu el. Deci din prima zi, din august 1955, am cuplat, cumva, cu slujba lui. Și îmi aduc aminte de ziua de luni, 15 august, când am mers la hotelul în care era cazat el și am întrebat la recepție în ce cameră este el, iar domnul de acolo a spus „Nu mai aveți nevoie de informații, grupul intră acum în hol”. Și înainte de a ne strânge mâinile, el s-a uitat la mine și a spus: „Tu ești un predicator al Evangheliei”. S-a întors spre stânga, spre ieșire și a spus: „Soția ta este acolo, la ieșire”. Era pentru prima dată când îi strângeam mâna acestui bărbat al lui Dumnezeu.

Și după cum spuneam, am fost în adunări, am văzut supranaturalul, confirmarea Cuvântului lui Dumnezeu, apoi am dorit să știu scopul unei asemenea slujbe. Cum am spus mai înainte, așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul ca să premeargă prima venire a lui Hristos, acestui bărbat al lui Dumnezeu i-a fost spus: „Mesajul din Cuvântul lui Dumnezeu ți-a fost dat ca să premeargă a doua venire a lui Hristos”.

Pe scurt, eu nu sunt aici ca să vorbesc despre un om, ci despre Domnul, despre planul lui Dumnezeu, despre făgăduințele lui Dumnezeu pentru acest timp. Dar fiți cinstiți: toți cei care au respins slujba lui Ioan Botezătorul, n-au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu – cu tot cântatul psalmilor, cu toate jeftele lor, cu tot ce făceau ei... Să fie la fel și în timpul nostru? Vor continua toți pe propriile lor căi, sau vor găsi har înaintea lui Dumnezeu, ca să-și dea seama că acesta nu este doar timpul sfârșitului, ci sfârșitul timpului de sfârșit? Și dacă Dumnezeu a spus „Vă voi trimite un proroc înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului”... Citiți despre ziua cea înfricoșătoare în Isa. 13.6, citiți despre ziua Domnului în tot Vechiul Testament, mai ales în prorocul Ioel 2, „soarele se va prefăce în întuneric și luna în sânge, înaintea venirii zilei celei mari a Domnului”. Deci, înainte ca aceasta să aibă loc, înainte ca soarele să se prefacă în întuneric, iar luna în sânge, înainte ca stelele să cadă din cer, Dumnezeu Și-a ținut Cuvântul, Și-a împlinit făgăduința și a trimis prorocul spre a ne aduce înapoi, înapoi la început, înapoi la starea în care a fost biserica la început.

Prin harul lui Dumnezeu, slujba mea este în directă legătură cu a fratelui Branham. Și vă împărtășesc mărturia mea. Unii dintre voi o cunosc, dar prin harul lui Dumnezeu, El m-a chemat. Eu n-am cerut niciodată lucrul acesta, n-am știut niciodată că acest lucru este posibil, dar 2 aprilie 1962 este ziua cea mai importantă din viața mea.

M-am trezit devreme, m-am pregătit pentru noua zi, m-am dus la fereastră, am tras perdelele și m-am uitat afară; sezonul ploios trecuse, începea o nouă zi. Era chiar înainte de a răsări soarele. Și m-am întors în cameră, m-am rugat scurt, încredințând Domnului ziua; stăteam în picioare și priveam spre fereastră. Și atunci s-a întâmplat. Cum priveam eu spre fereastră, [a răsunat] glasul Domnului în limba germană, de sus, dar din partea dreaptă: „Slujitorul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe, ca să predici Cuvântul Meu”. Pe loc am fost aruncat pe covor datorită forței aceluia glas. Niciodată nu vă veți putea închipui ce efect are asupra ta glasul Domnului, autoritatea din glasul acela¹.

După cum spuneam, am căzut la pământ. După un timp, m-am putut ridica în picioare, dar îmi tremurau genunchii. Am privit spre fereastră și am spus: „Doamne, nu mă vor asculta, au totul din belșug, nu sunt pregătiți să asculte”. De-abia am terminat de spus aceste cuvinte și Domnul a vorbit a doua oară: „Slujitorul Meu, va veni timpul când te vor asculta. Depozitează hrană, căci vine o mare foamete; atunci vei sta în mijlocul poporului, ca să distribui hrana”. Aceste cuvinte sunt la fel de adevărate ca fiecare cuvânt din Biblie².

Pe atunci lucram pentru guvernul german. Vreme de 15 ani am predicat și am și avut serviciu civil, câștigându-mi salariul. Dar a venit timpul cand a trebuit să slujesc Domnului. Poate că nu cunoașteți situația noastră, dar în 1961, iubiților, era criza din Cuba, criza de la Berlin, fusesse ridicat zidul, tancurile rusești erau într-o parte iar cele americane în cealaltă parte. Noi nu știam ce va mai urma. Eu am crezut că Domnul S-a referit la hrană firească – sunt sincer cu voi. Eu sunt doar un om, ca și voi. Ilie a fost un om ca noi. Și noi am depozitat hrană firească, gândindu-ne că națiunii noastre i se va întâmpla vreo tragedie și atunci oamenii vor fi dispuși să asculte Cuvântul lui

¹ Fratele Frank își șterge lacrimile – n.tr.

² Fratele Frank își șterge din nou lacrimile – n.tr.

Dumnezeu. Nu s-a întâmplat nicio tragedie, dar eu am zburat să-l văd pe fratele Branham și-I sunt recunoscător Dumnezeului Atotputernic, pentru hotărârea aceea. Pe 3 decembrie 1962 l-am întâlnit pe fratele Branham și prin harul lui Dumnezeu el a repetat în limba engleză cuvintele pe care Domnul mi le-a spus în limba germană și a spus: „Frate Frank, ai înțeles greșit. Ai crezut că va fi o foamete firească, ai depozitat hrană firească, dar Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea cuvintelor Sale, iar hrana pe care trebuie s-o depozitezi este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru timpul acesta”. La sfârșitul acelei conversații, el chiar a spus: „Frate Frank, așteaptă cu împărțirea hranei până vei avea și restul”.

Deci, iubiților, nu veți înțelege niciodată responsabilitatea care însoțește o chemare divină. Și această chemare este în legătură cu planul de mântuire, cu timpul sfârșitului. Ultimul mesaj merge la toate națiunile, cum a spus Domnul nostru în Mat. 24.14, „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi predicată tuturor națiunilor, apoi va veni sfârșitul”. Deci totul trebuie predicat, trebuie învățat, trebuie reșezat în starea în care a fost Biserica la început.

Vă rog să nu vă simțiți jigniți, dar există terminologii care n-au fost folosite niciodată în Biblie. De aceea, noi nu le folosim niciodată. Noi credem că există un singur Dumnezeu, nu trei veșnici, nu trei atotputernici, nu trei omniprezenți, ci un singur Dumnezeu. Și Acesta a locuit în plinătatea Sa de lumină și Duh și viață, în întreaga veșnicie. Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dar la început, Dumnezeul nevăzut, care este Duh, a ieșit din veșnicie în timp, a umblat în Grădina Eden, a creat toate lucrurile prin Cuvântul puterii Sale și pe Adam, după chipul Său. Și același Dumnezeu S-a descoperit în perioada Vechiului Testament, dând făgăduințele despre Mântuitor, chiar și despre nașterea Domnului nostru Isus Hristos: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut” (Ps. 2.7). „O fecioară va rămânea însărcinată și va naște un Fiu” (Isa. 7.14). Și în cap. 9: „Îl veți numi...” Voi cunoașteți Scripturile...

Deci făgăduințele despre Fiul au fost date de-a lungul Vechiului Testament, iar când s-a împlinit timpul, îngerul Gavril a venit la Maria, vestind nașterea Fiului lui Dumnezeu. În clipa când ea a crezut făgăduința dată ei, Duhul Sfânt a umbrat-o și mesajul a fost „Cel ce Se va naște din tine va fi numit Fiul lui Dumnezeu”. Isus

Hristos este singurul Fiu zămislit al lui Dumnezeu. Cuvântul „singurul zămislit” înseamnă că Maria n-a avut nimic de-a face cu aceasta. După cum este scris în Ps. 22, „Tu M-ai pus în pântecele mamei”. Totul a fost de la Dumnezeu, în întregime, descoperit în carne.

Astfel, înțelegem că dacă se folosesc termeni precum „trinitate” ș.a.m.d., noi nu-i folosim pentru că nu se găsesc în Biblie. Și dacă nu se găsesc în Biblie, nu sunt biblici și cu asta am încheiat! Am încheiat! Dacă este biblic, trebuie să se găsească în Biblie. Dacă nu se găsește în Biblie, atunci nu este biblic.

Deci noi înțelegem că Dumnezeu S-a descoperit pentru mântuirea noastră, ca Tatăl nostru în ceruri; în singurul Său Fiu zămislit, Mântuitorul nostru, pe pământ – Emanuel, Dumnezeu cu noi; în noi, prin Duhul Sfânt. Dumnezeu deasupra noastră, cu noi, în noi: trei descoperiri ale aceluiași Dumnezeu, spre a împlini propriul Său plan de mântuire și a ne dăruî înfierea ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, reșezându-ne în poziția noastră originală, pe care ar fi trebuit s-o avem tot timpul, dar pe care am pierdut-o. Tot ce a fost pierdut prin Adam, a fost restituit prin al doilea Adam, prin harul lui Dumnezeu. De aceea, Domnul nostru a putut să spună, în Ioan 20: „Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru”. Noi suntem cei întâi născuți, cum a fost și El, Cel întâi născut.

Nu putem intra în toate aceste detalii. Dar dacă citiți Scriptura cu foarte mare atenție, [veți vedea] că noi ne rugăm doar „Tatăl nostru, care ești în ceruri”. Eu n-am auzit pe nimeni rugându-se „Fiul nostru, care ești în ceruri”. Eu n-am auzit pe nimeni rugându-se „Duhul nostru Sfânt, care ești în ceruri”. N-am auzit-o, până în ziua de azi. Biblia nu spune nici măcar o singură dată „Dumnezeu Fiul”. Nici măcar o dată. Nici măcar o dată Biblia nu spune „Dumnezeu Duhul Sfânt”. Dar de 26 de ori la rând, „Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos”.

La nașterea Mântuitorului nostru, conform Luca 2.11 [s-a spus] „Astăzi S-a născut, Hristos Domnul, în cetatea lui David”. Și nimeni nu poate să spună că Isus Hristos este Domnul, decât prin Duhul Sfânt.

Apoi ajungem la botez, iubiți frați și surori; dați-mi voie să fiu foarte direct cu voi. Domnul nostru a dat trimiterea: „Mergeți în toată

lumea, învățați toate națiunile”; dar înainte ca ei să poată învăța națiunile, El i-a învățat pe ei vreme de 40 de zile. Apostolul Petru a fost de față când Domnul a împărtășit Cuvântul cu ucenicii Săi, după înviere. El L-a auzit pe Domnul spunând „Mergeți în toată lumea, învățați toate națiunile, botezându-le în Numele” – la singular. „Tată”, este un nume? Ești un tată, dar nu așa te cheamă. Ești un fiu, dar nu așa te cheamă. Deci care este Numele, Numele de legământ nou testamentar, Numele mai presus de orice Nume, singurul în care este mântuirea? Dumnezeu S-a descoperit ca Tată, Fiu și Duh Sfânt în Numele de legământ nou testamentar IAHȘUA; Isus în limba noastră. Iar în ebraică, IAHȘUA înseamnă IAHVEH Salvatorul. În Vechiul Testament El a fost IAHVEH. În Noul Testament El este IAHVEH Salvatorul, Același ieri, azi și în veci, care a putut să spună „înainte de Avraam, Eu sunt” – Marele EU SUNT.

Eu Îl cunosc personal pe Domnul, nu vă faceți probleme. Și prin harul lui Dumnezeu cunosc Cuvântul Său prin descoperire divină. Astfel, sunt astăzi aici ca voi să știți că toți credincioșii din zilele apostolilor, chiar și până în sec. II, au fost botezați prin scufundare, în Numele Domnului Isus Hristos. În Fapte 2, 8, 10, 19, Rom. 6 ș.a.m.d., fiecare botez care a avut loc din ziua Cincizecimii, a fost făcut în Numele Domnului Isus Hristos, recunoscându-se că acela este singurul Nume care ne aduce în legătură cu Dumnezeu – Emanuel, Dumnezeu cu noi.

Deci, fratele Branham a trebuit să sublinieze învățătura despre Dumnezeire, despre botezul în apă, readucându-ne la temelia originală pusă de apostoli și proroci. Și eu a trebuit să studiez istoria Bisericii, pentru că merg din națiune în națiune și trebuie să știu despre ce vorbesc. În anul 337 Constantin zăcea pe patul de moarte și a dorit să devină creștin; atunci a venit episcopul și pentru prima dată a adus cu el apă și și-a înmuiat mâna în apă, apoi a pus-o pe fruntea [lui Constantin], apoi și-a înmuiat-o din nou și din nou, în formula „în Numele Tatălui și al Fiului și al Dhului Sfânt”. În anul 337!

Astfel, înțelegeți, dacă Dumnezeu trimite un proroc, el nu poate să susțină toate învățăturile Bisericii, formulate de-a lungul istoriei acesteia. Un om autentic al lui Dumnezeu trebuie să se întoarcă la Dumnezeu, trebuie să se întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu. Deci, de obicei eu spun că prima și ultima predică trebuie

să fie la fel. Primul și ultimul botez trebuie să fie făcute la fel. Vă rog să nu vă autoînșelați. Nu spuneți „O, Dumnezeu m-a binecuvântat, minunat, aleluia, eu mă duc”. Nu faceți asta! Timpul acesta a trecut. Acesta este timpul lui Dumnezeu, ca poporul lui Dumnezeu să audă Cuvântul lui Dumnezeu, să se întoarcă din toată inima, în fiecare aspect, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. De ce? Domnul nostru a spus în Ioan 17.17: „Sfințește-i în adevăr. Cuvântul Tău este adevărul”. Dați-mi voie să spun din inimă: în Biblie nu există nicio abatere; nicio abatere în Biserica lui Isus Hristos. Este doar adevărul! Noi am auzit adevărul!

Chiar în ceea ce privește nașterea din nou, mulți o au numai ca învățătură. Dar noi trebuie să trăim nașterea din nou. Totul, o întoarcere la Dumnezeu, o naștere din nou, un botez al Duhului Sfânt, trebuie să fie trăirea noastră, nu doar o învățătură. Noi trebuie să ne întoarcem în fiecare aspect.

Astfel, prin harul lui Dumnezeu, noi înțelegem, cum am făcut referire la Fapte 3, că Isus rămâne în cer până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor. Apoi făgăduința din Mal. 4, la care m-am referit, „Vă voi trimite...” Este ceea ce spune Dumnezeu, este AȘA VORBEȘTE DOMNUL în Cuvântul Său. „Vi-l voi trimite pe prorocul Ilie, înaintea venirii zilei Domnului”. Dacă citiți prima predică a apostolului Petru, din ziua Cincizecimii, în Fapte 2.20, el s-a referit la acest verset din Vechiul Testament: „soarele se va prefăce în întuneric și luna în sânge” – Fapte 2.20. De ce accentuez aceasta? Prima și ultima predică trebuie să fie la fel! În aceeași predică, apostolul Petru, prin inspirația Duhului Sfânt, a spus: „Pocățiți-vă, fiecare din voi și fiți botezați în Numele lui Isus Hristos”. Cine este omul de pe pământ care [îndrăznește] să conteste adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, care să conteste adevăratul botez? Cine este omul acela? Nu poate fi decât Antihristul și toți aceia care se află sub dominația lui.

Deci, eu niciodată nu fac compromis. Încerc să fiu politicos, dar când este vorba de Cuvântul lui Dumnezeu, eu am o răspundere, eu nu vreau să am sânge pe mâinile mele. Vreau să fiu clar. Și, frați și surori și dragi prieteni, Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri. Taie în ambele direcții; taie! Taie! Taie! Niciodată nu face compromis.

Astfel, prin harul lui Dumnezeu, Domnul Și-a ținut făgăduința, a trimis un proroc, înainte ca soarele să se prefacă în întuneric, înainte ca luna să se prefacă în întuneric, înainte ca stelele să cadă din cer, înainte ca timpul harului să se încheie. Iubiților, Mat. 25, „Iată, Mirele vine, ieșiți, ieșiți, să-L întâmpinați”. 2 Cor. 6 – Scriptura spune: „Voi, poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă, apoi vă voi primi și-Mi veți fi fii și fiice, iar Eu voi fi Dumnezeuul vostru”. Dumnezeu nu face compromisuri. El desparte! Și dacă citiți în Evrei 10, noi suntem făcuți desăvârșiți în Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru, numai în voia desăvârșită a lui Dumnezeu. Ca să fiți în voia lui Dumnezeu, trebuie să fiți în Cuvântul lui Dumnezeu! Și dacă sunteți în Cuvântul lui Dumnezeu, sunteți în voia lui Dumnezeu. „Facă-se voia Ta pe pământ, precum în ceruri”.

În încheiere, haideți să spunem următoarele: acesta este timpul lui Dumnezeu, pentru poporul lui Dumnezeu, pentru a auzi glasul lui Dumnezeu, pentru a respecta fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Și niciodată să nu explicați sau să tâlcuiți Scriptura. Lăsați să vă fie descoperită prin Duhul Sfânt și atunci toate întrebările primesc răspuns și puteți fi siguri că atunci când Domnul revine, veți face parte dintre aceia despre care este scris în Mat. 25:10: „Cele ce erau gata au intrat la nuntă și ușa s-a închis”. Vă pregătiți voi?

Vorbind din punct de vedere pământesc, dacă se anunță o nuntă, nu se pregătesc toate doamnele, ci doar mireasa. Dacă este anunțată o căsătorie, în biserica sau comunitatea voastră, toate doamnele rămân cum sunt, dar mireasa, cea care are făgăduința, se pregătește pentru ziua căsătoriei. La fel este [și în domeniul spiritual]: numai aceia care aparțin Miresei lui Isus Hristos, vor fi pregătiți ca să-L întâlnească pe Domnul când va veni.

Această slujbă internațională, m-a dus în ultimii 50 de ani în exact 155 de țări, unde Dumnezeu mi-a dat harul să împărtășesc Cuvântul Său, mesajul ceasului, învățăturile apostolice, cu milioane de oameni. Chiar acum avem slujbe la televiziuni, în 14 locuri diferite, începând cu Noua Zeelandă, Australia, în multe țări și limbi. Astăzi suntem aici și vom cere binecuvântările deosebite ale lui Dumnezeu peste frații și surorile care vorbesc limba română. România a fost una dintre primele țări, din 1968, când am mers cu mașina mea, până în România, ca să predic și ca să învăț și să împărtășesc Cuvântul lui

Dumnezeu. Și România este țara cea mai binecuvântată, din întreaga Europă. Chiar acum cinci săptămâni, când am avut o adunare deosebită, peste două mii de oameni s-au adunat din toată țara. Dumnezeu l-a binecuvântat pe fratele nostru Daniel într-un mod foarte deosebit și pe alți frați, alături de el, pentru a împărțiși mesajul acestui ceas.

Deci, iubiților, pe voi, cei care vorbiți limba română, Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod foarte deosebit! Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi. Domnul Își adună poporul din toate națiunile, din toate limbile, de la un capăt la celălalt. Cum am spus înainte, Dumnezeu i-a făgăduit deja lui Avraam, că toate națiunile vor fi binecuvântate.

Închei cu o experiență minunată. Când am început această slujbă, am făcut un legământ cu Domnul. Am spus: „Doamne iubit, fii cu mine”. Nu pomenesc toate lucrurile pe care le-am spus în acel legământ, dar la final am spus: „Doamne iubit, acordă-mi harul ca pe toți aceia care vor auzi Cuvântul Tău de pe buzele mele și Te vor crede, să-i văd în slavă”. Deci, nu este vorba de fratele Frank, ci de Isus Hristos, de Cuvântul lui Dumnezeu, de mesajul ceasului, de ultima chemare: ieșiți afară, pregătiți-vă, căci revenirea Domnului nostru este iminentă.

Închei spunând că în ianuarie 1981, am avut o trăire foarte deosebită. Fusesem internat în spital, [bolnav] de malarie tropicală, pe care o luasem în Ghana, datorită a patru înțepături ale țânțarului anofel și nu mai aveam nicio speranță de viață. Doctorii n-au mai avut ce să-mi facă și am fost transportat într-o cameră, unde aveam o perdea la stânga și una la dreapta patului. Știam că voi muri, nu mai puteam să vorbesc, dar am vrut să spun: „Doamne, cum stau eu în fața Ta?” În clipa următoare am fost luat din trupul acesta, sub cerul albastru. Când am privit la dreapta mea, am văzut o mulțime îmbrăcată în alb, pe care nimeni n-o poate număra și toți erau tineri. Toți erau tineri. Noi urcam încet, încet, încet... De ce spun aceasta? Va exista o mireasă, va exista un popor pregătit la revenirea lui Hristos. Revenirea lui Hristos va fi o realitate și mai întâi vor învia morții în Hristos, iar noi, care trăim în Hristos, vom fi schimbați și împreună vom fi luați în slavă. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt DA și AMIN și noi suntem copiii făgăduinței, cum scria apostolul Pavel în Gal. 4.28: „Voi, fraților, ca și

Isaac, sunteți copii ai făgăduinței”. Copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduinței, primesc Duhul făgăduinței și sunt pregătiți pentru ziua cea mare a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Binecuvântările Dumnezeului Atotputernic, harul Său, îndurarea Sa, descoperire divină să vă fie dată. Să fiți curățați prin sângele Mielului și pecetluiți prin Duhul Sfânt, până în ziua răscumpărării noastre trupești. Maranata! Maranata! Domnul nostru vine, El va veni în curând. Fiți binecuvântați, postul de televiziune să fie binecuvântat; frații noștri care au acest post de televiziune, acest program TV, să fie binecuvântați cu binecuvântările deosebite ale Dumnezeului Atotputernic, în Numele sfânt al lui Isus.

Haideți să ne ridicăm pentru o clipă de rugăciune. Înainte de a ne ruga aș dori să întreb câți doresc să-și dedice viețile lor Domnului, să fie incluși în această rugăciune, să fie gata pentru revenirea lui Hristos? S-o aveți în inima voastră și Dumnezeu v-o va dărui. Aceasta este ziua voastră, luați decizia corectă. Decizia pe care o luați azi, o veți lua cu voi. Primiți harul lui Dumnezeu, primiți iertarea păcatelor voastre, primiți viața veșnică, prin credința în Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul vostru. Fiți spălați în sângele Mielului și pecetluiți cu Duhul Sfânt până în ziua răscumpărării.

Tată ceresc, Îți încredințez acest program. Mă rog pentru aceia care-l vor auzi: fie ca ei să nu judece prea repede. Fie ca ei să înțeleagă că acesta este timpul Tău, pentru poporul Tău și fie ca ei să recunoască ziua și mesajul. Fie ca ei să deosebească semnele timpului, să înțeleagă ce ai spus Tu: „Când vedeți toate aceste lucruri împlinindu-se, atunci știți că timpul este aproape, chiar la uși”.

Doamne Isuse, Îți mulțumesc pentru chemarea la slujbă, Îți mulțumesc pentru ușile deschise, pentru inimile deschise, Îți mulțumesc pentru toți cei ce cred cum zice Scriptura. Binecuvântează programul, binecuvântează stația de televiziune, binecuvântează această țară, binecuvântează Europa, binecuvântează Asia, binecuvântează Africa, binecuvântează fiecare continent și fie ca mesajul ceasului să ajungă la ultimii.

Ție, Dumnezeul slavei, Îți dăm toată lauda, toată cinstea, acum și în veci. În Numele sfânt și scump al Domnului nostru Isus Hristos.

Și fiecare spune AMIN. AMIN. Aleluia. Amin. Puteți lua loc.
Mulțumesc pentru invitație, Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie
cu voi. Amin.